

Studiereis Indonesië

15-29 april 2011

Vrijdagochtend om half 9 checken we in op Schiphol voor de vlucht met Garuda Indonesia via Dubai naar Jakarta en Medan. Het handige van het vliegen met Garuda is dat we op Schiphol al ons visum kunnen regelen en aanboord de complete douane afhandeling gedaan wordt. Geen gedoe in de lange rij als we aankomen op Jakarta.

Ons vliegtuig vertrek een uur te laat, maar eenmaal vertrokken gaat alles heel voorspoedig. In Dubai blijven we maar 45 minuten, waardoor we gewoon aanboord kunnen blijven, als was een wandelingetje best lekker geweest. Vluchttijd van Amsterdam naar Dubai is 6,5 uur. Dubai naar Jakarta is 8 uur. In Jakarta moeten we onze bagage ophalen. Nou ja ophalen we zorgen dat een paar bagagejongens onze bagage netjes van de band halen en naar de transit balie brengen. De vlucht van Jakarta naar Medan is nog eens 1,45 uur. Bij aankomst worden we opgewacht door de directeur van Ravelino Tours; Yulhendry. Hij zal ons tijdens deze reis begeleiden tot aan Pedang, vanwaar we nog voor een aantal dagen naar Bali zullen vliegen. Op de luchthaven krijgen we een mooie batikshawl.

Nadat alles spullen zijn ingeladen vertrekken we naar ons hotel in Medan, Tiara hotel. De hotels op Sumatra zitten in de middenklasse categorie, goede bedden, maar wel belangrijk om te weten, de onderhoudsstandaard is slecht. Wanneer je dit weet en hier absoluut geen probleem van maakt kan een fantastische tijd beleven op Sumatra, waar nog weinig toeristen komen.

Onze koffers snel naar de kamer en ons programma van die middag begint. Aangezien wij deze reis in 10 dagen maken in vergelijking met de normale klant die er gemiddeld 14 dagen over doet.

Tegenover het hotel pinnen we snel onze eerste roephia en stappen daarna in de motorbecak. Zo scheuren we door de straten van Medan en bezoeken we menig bezienswaardigheid. Voor we terug gaan naar het hotel stoppen we bij een bakkerij waar we allerlei zoete lekkernijen inkopen. Terug in het hotel genieten we van deze traktatie en een lekker drankje. Voor het diner worden we verwacht in het mooie 5 sterren Angsana hotel. Veel van de kamers van het hotel zijn al gerenoveerd. Het diner bestaat uit een geweldig buffet en voor ieder wat wils. De rest van de reis zal bestaan uit rijst en gerechten met pittige kruiden.

Om 5 uur worden we aan het ontbijt verwacht, zodat we om half 6 kunnen vertrekken naar Tangkahan. Onderweg stoppen we om wat mooie plaatjes te schieten van de zonsopgang. Ook komen we in een van de kleine dorpjes een groente markt tegen. We mogen even rondkijken. De mensen hier zien vrij weinig toeristen, want we zijn een enorme trekpleister en iedereen wil met ons op de foto. Wanneer we aankomen in Bukkit Lawang zijn de olifanten al helemaal in de stemming om door ons gewassen te worden. Ze gaan dan ook lekker in de rivier liggen en wij stropen onze broek op en pakken de borstels aan. Je merkt dat de olifanten er van genieten. Eenmaal gewassen worden ze opgezaald en mogen wij via een trappetje op het zadel klimmen. We maken een geweldige tocht per olifant door de jungle. Zij brengen ons naar ons hotel voor de komende nacht. Een overnachting in Mega Inn, midden in de jungle met vrijwel geen faciliteiten. Koud stromend water en alleen elektriciteit van 18-23 uur. Een aparte ervaring, maar wel helemaal back to basic. Prima voor een nachtje, als je tenminste niet bang bent voor wat ongedierte! Na de lunch besluiten we om wat verkoeling te kiezen en gaan we tubben. Iedereen krijgt een grote opgeblazen band en zo springen we in de rivier en laten we ons een heel eind meedrijven op de stroming. We maken ondertussen

nog een stop om een mooie grote waterval te bekijken en daar nog even in te zwemmen. Als we nog wat verder drijven naar de plek vanwaar we onze wandeling terug beginnen wordt de lucht steeds donkerder. Zouden we op tijd terug zijn. Het antwoord is NEE. De wandeling van een half uur gaat dan ook door de stromende regen, omweer en bliksem. Helemaal doorweekt, natter kan gewoon niet, komen we terug bij ons hotelletje. Omdat de luchtvochtigheid enorm hoog is en het nog een aantal uur blijft regenen krijgen we onze kleren niet meer droog en zit er de volgende ochtend niets anders op dan het weer nat aan te doen. Onze koffers zijn immers al in Bukit Lawang.

We vertrekken rond een uurtje of negen met 3 jeeps naar Bukit Lawang. Een weg door de jungle waar onze busjes niet overheen kunnen. Onze chauffeurs zijn dan ook een dag eerder al vertrokken om te zorgen dat onze koffers daar zijn voordat wij aankomen. De tocht brengt ons over een slechte hobbelige weg, door kleine dorpjes, waar de kindjes ons allemaal begroeten en toe zwaaien. Ook hier zijn weer geen toeristen te bekennen. We maken een aantal stops bij mooie uitzichtpunten. Rond twee uur komen we aan bij onze Ecolodge. Na de lunch brengen we een bezoekje aan een weeshuis dat door een Nederlandse dame wordt gerund. Ze heeft hier een geweldig mooi complex opgezet voor de kinderen die hun families zijn verloren tijdens de overstromingen een aantal jaar geleden. We brengen haar in de verlegenheid als iedereen spontaan besluit een paar bomen te kopen voor het weeshuis. Voor €12,50 koop je een boom, van deze boom kunnen zij weer eten, rubber produceren etc. Zij zijn volledig zelf voorziend.

De reden dat wij naar Bukit Lawang zijn afgereisd is om oog in oog te komen staan met de Orang Oetans. Het is heel belangrijk om niet zomaar een gids te huren voor dit uitje. Veel gidsen hier zijn niet helemaal betrouwbaar. Een wandeling de jungle in kan je dus beter vooraf boeken, zodat je weet dat je met een betrouwbare gids op pad gaat. Zo gaan wij ook met een vertrouwde gids op pad. Al vroeg in de ochtend maken we de klim naar boven. Eenmaal boven zien we al gauw de zwarte gibbons. Onze gids tovert wat bananen te voorschijn en de aapjes komen heel dichtbij. Een stuk verder stuiten we op onze eerste Orang Oetan. Wat hebben we geluk. Wat de Duram vrucht is momenteel in grote getalen aanwezig, dus de Orang Oetans hebben genoeg te eten en hoeven helemaal niet bijgevoerd te worden. Deze Orang Oetan is absoluut niet bang, want hij eet gewoon banaan uit onze hand. Zo dichtbij en wij zijn de enige toeristen in de buurt. Iedereen krijgt dus de mogelijkheid om bananen te voeren. Iets verderop stuiten we op een moeder met baby. Omdat het grote mannetje in de buurt is durft ze niet dichterbij te komen. Maar we kunnen ze redelijk goed zien. Eenmaal aangekomen bij de voederplaats zijn de Oetans alweer weg. Onze gids vraagt ons of we nog een stukje verder willen gaan of dat we terug willen. Natuurlijk willen we nog wel even verder zoeken. En onze zoektocht wordt weer beloond. En vader, moeder en baby hangen in de boom. En ook die komen reuze dichtbij. Echt een geweldige ervaring. En dat levert natuurlijk de mooiste plaatjes op. Wie de berg opklimt moet ook weer naar beneden. Zwaar bezweet komt iedereen uiteindelijk bij de rivier aan. Onze gids had bedacht dat het wel lekker verkoeld was als we weer in een band zouden springen en ons naar ons hotel lieten dobberen. Geweldig plan, want iedereen was wel toe aan wat verkoeling. Alle fotocamera's werden in een rugzak gestopt en onze gids was zo lief om die zware tas helemaal terug naar het hotel te dragen. Snel even drogen kleren aan trekken en op naar een lokale school die gesponsord wordt door Smaragd Reizen. Hier konden we een kijkje nemen en Amy had voor alle kindjes een kleinigheidje meegenomen. Wat waren die kinderen enthousiast en blij met hun potlood en lolly. Terug in de lodge besloten we om een heerlijke massage te nemen. Voor €5,- krijg je een geweldige massage van één uur.

Om acht uur stond het vertrek gepland van de langste dag van de reis. De route van Bukit Lawang naar Samosir Eiland. Deze route doet de normale klant in tweeën, maar helaas hebben wij daar als reisagenten geen tijd voor. We moeten ons dan ook voorbereiden op een rit van ±15 uur. Uiteraard stoppen we meerdere keren deze dag om onder andere de markt van Berastagi te bekijken, de Sipisopiso waterval te zien en we maken een stop in een traditioneel Karo dorp, waar een lokale gids uitlegt hoe men met 6 tot 8 gezinnen in een huis woont. We mogen dan ook binnen kijken in een van deze huizen. Tegen half 10 komen we aan in Parapat, vanwaar we de boot nemen naar Samosir Island. Omdat Yulhendry vandaag jarig was hebben we als verrassing in het hotel van Samosir een taart laten klaar zetten. Hoe brak iedereen ook is na deze lange dag, iedereen komt nog even gezellig aan tafel voor een glaasje, vanuit Nederland meegenomen wijn, en een stukje taart.

Omdat de brug is weggespoeld door de regen kunnen we niet met de busjes Samosir Island verkennen. Dus gaan we toch met de scooters op pad. Dit wilde wel al graag, maar zat niet in het programma en ze wilde ons eigenlijk niet laten bij betalen. Wij vonden dit al geen probleem en waren eigenlijk wel heel blij met dit slechte nieuws, nu konden we toch op de scooter en die €15,- die we extra moesten betalen waren het meer dan waard. Samosir Island moet je echt per scooter verkennen. Er is weinig verkeer, dus er kan je niet veel gebeuren. Je moet alleen goed op de gaten in de weg letten. Wil je niet zelf rijden, dan zorgen ze voor een chauffeur en kan jij lekker achterop. Net als ik gedaan heb. Zo kan je nog veel meer genieten van de omgeving en de mooi huizen die er staan. Een geweldige dag met diverse stops onderweg, waaronder eentje in een Batak dorp, waar je hele mooie zelf geweven Batik sarongs kon kopen. Na deze heerlijk dag in de buitenlucht staan ons toch twee lange bus dagen te wachten.

De route van Samosir naar Sipirok is ook een rit van een hele dag. Onderweg stoppen we bij een ananas, kruidnagel en koffieplantage en proeven we de lekkerste zoete ananassen die er zijn. We bezoeken wederom een lokale markt en stoppen bij de spectaculaire heet water bronnen van Sipholon. Sipirok zelf is echt een transit plaats tussen Samosir Island en Bukittinggi. Er is hier namelijk verder helemaal niets te beleven. Ruim een uur voordat we bij ons hotel zijn willen we toch nog graag een sanitaire stop, we hebben al veel (vieze) wc's meegemaakt, maar dit slaat alles. Het toilet is een soort van koeienstal. We kunnen dan ook netjes met 3 op een rij als koetjes in een hokje plassen. De locals vonden het dan ook maar wat raar dat wij niet meer bijkwamen van het lachen. Als we aankomen in ons hotel worden we verwelkomt door een groepje dames en heren in klederdracht die een mooi dans voor ons opvoeren. De gasten die reeds in dit hotel verbleven hadden geluk en konden dit extraatje mooi meepikken. Na het diner snel naar bed, want we hadden besloten de volgende dag al om 6 uur te vertrekken, de rit wordt lang en we hebben onderweg nog veel te doen.

We vertrekken met zonsopgang en komen zo aan in het gebied van de Minangkabau. Je kunt nu duidelijk verschil merken in de welvaart van dit gedeelte van Sumatra. De wegen zijn stukken beter en de huizen zien er een stuk verzorgder en luxer uit. Onze eerste stop van de dag is een mooie waterval. Via een grote hangbrug over de rivier kan je tot de onderkant van de waterval lopen. Na een koffiestop en de lunch gaan we richting Rimba Panti. Onderweg stuiten we op een politiewagen die ons staande houdt. Er wordt ons gezegd dat we moeten volgen. Wat een spanning wat zou er gaan gebeuren. Onze escorte duurt ongeveer 45 minuten voordat we stoppen. Een grote menigte heeft zich verzamelt bij de ingang van het vistor center van Rimba Panti. We worden verwelkomt door een groepje dansers. Vervolgens worden we meegenomen, door een dame en heer die gekleed

zijn als heer en dame van de regio. We bekijken de hotspots, maken een wandeling door de jungle en bekijken het kleine museum. Vervolgens gaat onze escorte verder naar de Equator line in Bonjol. Hier gaat de ceremonie verder en krijgen we allemaal officieel een certificaat uit handen van de politiechef dat wij de equator zijn overgestoken. Onze VIP behandeling houdt nog niet op, want de politie escorte rijdt ons nog even een 30 minuten verder op weg. Toch fijn dat we even alles en iedereen mogen passeren, door rood licht rijden etc. Uiteraard krijg jij als gewone reiziger ook zo'n mooi certificaat bij het overschrijden van de evenaar, maar dan uit handen van je gids. Vervolgens is het nog 1.5 uur rijden naar Bukittinggi, waar we weer in het donker aankomen.

Na ons geïmproviseerde paasontbijt vertrekken we richting de Sawa's. Iedereen zit goed in de zonnebrand en is gewapend met een fles water en een fototoestel. Goede schoenen, maar eigenlijk Teva slippers zijn het beste om door de rijstvelden te lopen. Je balanceert namelijk over de smalle grasstrookjes die tussen ieder rijstveld liggen. En val je ervan af dan zit je ook even goed vast in de modder. Na deze tocht van 2 uur komen we aan bij een klein huisje van een Indonesische familie alwaar we binnen mogen kijken en zien hoe ze kroepoek maken. Omdat wij het wel leuk vonden om hier te lunchen, wordt de lunch vanuit het dorp hiernaartoe gebracht en eten we op de grond met onze handen onze rijst lunch. Na de lunch brengen we een bezoek aan de Canyon van Sianok, Fort de Kock het museum en kunnen we nog even snel een over de markt lopen. Na een snelle douche gaan we bij de schoonmoeder van Yulhendry eten en om half 9 gaan we naar een voorstelling van de dans en muziek gallery die een mooie voorstelling geven over de Mingkabau tradities.

Vanaf Bukittinggi rijden we naar Padang. Een rit van 2 uur met nog een paar kleine stops. We komen aan op de luchthaven en moeten snel inchecken aangezien we nog maar 1 uur hebben voor we weer de lucht in gaan om via Jakarta naar Denpasar te vliegen. We nemen afscheid van onze chauffeurs Udin en Rudi en natuurlijk van Yulhendry die ons een geweldig mooi stuk van zijn Sumatra heeft laten zien. Padang naar Jakarta is ruim anderhalf uur vliegen en Jakarta naar Bali is nog eens twee uur. De transfer naar Ubud duurt vervolgens bijna 2 uur. Het is dan ook alweer 22 uur als we aankomen bij ons hotel. Een leuk hotel midden in Ubud.

Na het ontbijt rijden we ruim een uur verder landinwaarts (bergopwaarts) naar de plek vanwaar we per fiets terug afdalen naar Ubud. Een leuke tocht langs rijstvelden en kleine dorpjes. Helaas voor mij houdt hier de dag op, omdat ik ziek wordt en niet meer verder kan fietsen. Na nog wat stops onderweg en een lunch beland ik dan ook met 40 graden koorts in bed. De rest van de groep gaat met een volle portemonnee allerlei leuke souvenirs scoren. Ubud is de leukste stad om leuke dingen te kopen en ook hier geldt dat je moet afdingen voor je iets koopt. Inmiddels ben ik erachter dat de medische hulp op Bali prima in orde is. De dokter die aan mijn bed verscheen had alles (steriel) bij zich om voldoende onderzoek te doen. De volgende ochtend werd ik ook netjes gebeld dat ik een bacterie had opgelopen en zeker geen malaria of dengue had opgelopen. Ik moest netjes alle pillen (5 verschillende doosjes) opmaken. En na 12 uur was de koorts weg en voelde ik me al een stuk beter.

Op het programma vandaag stond een kookworkshop en het maken van een offermandje, welke ik nog even heb overgeslagen. Onze gids heeft me gelijk naar het hotel in Sanur gebracht. Sanur is een veel drukker plaats aan de kust. Op veel stukken is het strand ook heel smal en Sanur staat erom bekend dat er in de middag veel zee-egels voor de kust zitten. Daarentegen kan je in Kuta wel de hele zee in, maar hier is de zee veel ruiger.

Onze laatste ochtend op Bali is aangebroken. We kunnen nog even wat souvenirs kopen en tegen 13 uur checken we uit om op weg te gaan naar de luchthaven. Deze geweldige reis zit er weer op. Via Jakarta en Dubai vliegen we terug naar Amsterdam.